

mini reportaža

BOTRA JESEN NA OBISKU



Praznično svetel dan je bil, ko je med malčke vzgojno varstvene ustanove Anice Černejeve in ostale otroke z Otoka prišla na obisk tetka Jensen. Eni so ji dejali botra Je-

sen, a otroci so bolj čebljali, da je prišla tetka. Botra ali tetka, saj je vseeno, samo da je bil njen obisk poln radosti, radovednosti, veselja in sladkosnednosti. V plašču

zatorumenih barv, cekar, jem pod rokama, si je ogledala najprej plesoče Tinke, Katrice, Matjaže in Tomaže, potem pa je vse skupaj porabila na trgatav. Trgataev sredi mesta? Da, na brajdaš so viseli vabljivi grozdi in prstki malega Frica se niso dali ugnati. Segali so po jagodah, pa čeprav se trgataev še ni pričela. Ko je to videla ob njem stoji ječa deklica Matejka, pa je posnemala. Pa se je Tomaž takoj oglašil: »Veš, to se pa le ne sme, kar takole trgaš in ješ.« Sam pa je odtrgal grozd in si ga mašil v usta. Ko se je najedel, je pričel z »jimi« krmiliti Ljubko. Matejka pa je vse to gledala in ni mogla razumeti. Kaj hočemo, tuji ob trgatavi se porajajo simpatije!

Ni minilo pol ure in že je bila brajda obrana. Smejala

se je še buča vrh koruznične kočice, klopotec pa je bil že itak ves čas tiho, da ne bi motil uživanja pri jedi. Včasih je celo roka starejšega, mamice ali očka segla preveč hitro, v bojazni, da ne bi »njihovi« dobili dovolj. Otroci tega niso razumeli, ker bi raje trgaši sami. Naj velja to za poduk prihodnjega leta, za starše!

Tradicionalna je prireditve, ki jo vsako leto pripravi društvo prijateljev mladine Otok, za svoje najmlajše. In ker je ta oblika približevanja k naravi posrečena in ljubka, mora tako ostati tudi vnaprej. Prispevek otrok in njihovih vzgojiteljic vzgojno varstvene ustanove Anice Černejeve, pa to še popestruje. In ker je na kupu toliko stvari, potem je prav, da to negujemo.

Z. STOPAR

mali intervju



Vprašuje: Jure Krašovec
Odgovarja: Ludvik Skrubba

Predsednik krajevne organizacije SZDL v Zidanem mostu Ludvik Skrubba je eden tistih občanov v svojem kraju, ki je o vsem obveščen, ki v svoji glavi nosi zbir interesov večine občanov. Seveda vsega, o čemur sva se pogovarjala naenkrat ni mogoče nanizati.

Zato le nekaj od tega:

Tovariš Skrubba, ste rojen Zidanmoščan? Ne. Doma sem iz Lokavca. Sem sem prišel pred letoma po upokojitvi. Od doma sem odšel kot mladenič, se vrnil s Stirinajsto, potem dolga leta služboval kot delavec mlince, največ na Gorenjskem. Ste se v dveh letih vživel v razmere krajevne skupnosti Zidani most? Menda že, če vam dejstvo, da so me izbrali za predsednika SZDL kaj pove. Je predsedstvo SZDL vaša poglavitna funkcija? Enakopravno z ostalima dvema, sem še predsednik ZB NOV in gasilskega društva. Kako je z družbeno razgibanostjo Zidanega mosta? Zdaj bolj kot prej. Ne zato, ker sem na čelu najmnostnejše politične organizacije. Le-ta je le zbir aktivnosti vseh drugih. Zelo aktivni so strelci, ki bodo imeli do prihodnjega leta lepo strelišče z lopo. Aktivni so planinci okoli svojega doma pod Velikim Kozjem, kamor mislijo potegniti še žičnico, razgibala se je mladina okoli svojega kluba, gasilci okoli bodočega gasilskega doma, krajevna skupnost z gradnjo ceste v Veliko Širje, skratka dejavnost je tolikšna, da so se odločili kandidirati za organizacijo občinskega praznika prihodnje leto v naši krajevni skupnosti. Kaj pa težave, problemi? Veliko jih je, pre-

več. Ali bi o njih ne spregovorili drugič, posamično, zapovrstjo.

BRALCI, POZOR!

Bralci reportaže o zreških kovačih Kujemo prihodnost, ki smo jo objavili v prejšnji številki, so nam na povabilo Kovaške industrije Zreče poslali veliko odgovorov na vprašanje, koliko ključev bo ta tovarna izdelala v letu 1972. Med tistimi, ki so bili pravilnemu odgovoru (dva milijona) najbližji, smo izžrebali tri, katerim bo Tovarna kovanega orodja Zreče podarila komplet ključev UNIOR-EXTRA. To so: Dušan Lipold, Stanetova 18, Celje; Janko Kaker, Raduha 36, Luče ob Savinji ter Stanko Dolinar, Železarna Storo.

PRIPRAVILA NAJBOLJŠI VOJAŠKI MENI

Zmagoslavje Marije Tomažič na I. vojaški kulinarčni razstavi, ki je bila ob koncu septembra v Ljubljani.

Prve vojaške kulinarčne razstave v Ljubljani se je udeležila tudi močna ekipa kuharjev iz Celja. V glavni kategoriji je zmagala uslužbenka »Vojaško — gostinskega podjetja Partizan — Ekspres bife Doma JLA Celje Marija Tomažič.



V njeni kategoriji je tekmovalo 35 kuharjev z 42. vojaškimi meniji. Konkurenca je bila huda, zaradi velike strokovnosti pa je zmagala Celjanka Marija Tomažič, ki je za vojaški meni pripravila:

- karfiolna krem juha
- musaka s krompirjem
- pečena paprika in
- sirov zavitek.

Ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali civilni in vojaški kulinariki, je priznala prvo mesto, s tem pa še diplomu, zlato plaketo in 2000 din!

Marija je bila ob zmagi kar malce zmedena, kljub temu da jo je na tistem pričakovala, češ »slabi hrani verjetno ne bi prisodili prvega mesta...«

Kdor je poskusil njen zmagovalni meni, je priznal z obživanjem usnic, da je odlična, vsi pa smo želeli, da bi takšen meni bil vedno prisoten tudi med — vojaki!

Miloš Jagodič



Celje je spet siromašnejše za človeka, kakršnen je bil Miloš Jagodič, človeka, ki so žal vse preporečki, ki so nosilci družbenega življenja med ljudmi. Kot sin revnega kmeta iz Sma, rja se je pretolkel v samostojno življenje kot trgovski vajenec in pomočnik. V revnem okolju pod Donačko goro je dodajal grame in centilitre, se ob lastni in tuji revščini naučil spoštovati še tako malenkostno dobroto in dobrino. Ta lastnost mu je ostala vse do zadnjih dni. Skromnost, delavnost, ki je segla čez njegove te-

lesne sposobnosti, saj je bil vselej šibkega zdravlja. Med vojno je bil ves čas na strani tistih, ki so se borili za boljši jutri, in ko je trenutek prišel, je bil spet v prvih vrstah in s svojim vzgledom bodril soobčane, da bi srečnejše dni čim hitreje uresničili.

Ko je bil še v EMO, je z vso vnemo nosil breme izgradnje današnjega Doma »Dušana Finžgarja«. Ni bilo organizacije na terenu v krajevni skupnosti Pod gradom, kjer ne bi bil prizaderečen član, odbornik, aktivist. Ves čas je bil eden najbolj poštovanih reševalcev človeških življenj, delavec v organizaciji Rdečega križa, v neštetihi socialno-zdravstvenih in humanitarnih akcijah.

V kolektivu MERX je bil predsednik sindikata, sekretar organizacije ZK, mentor mladini, član samoupravnih organov in ko se je zaradi bolezni upokojil, se je počutil, ko da se mu ruši ves smisel življenja. Miloš je bil za vse, ki smo mu bili tovariši in prijatelji jezicek na tehtnici. Zanesli smo se na njegov čut poštenosti, pravdnosti, njegove vselej ši, ve ljudske presoje.

Telesno oslabiljenega, duhovno še vedno vedrega in tvornega Miloša je v štirinpešdesetem letu starosti spodrezalo po težki operaciji. Hudo ga bomo pogrešali zaradi tega, kar ga je naredilo velikega v nje, ovi skromnosti.

JURE KRAŠOVEC

Šempeter

ŠOLA RASTE

Gradnja nove osnovne šole v Šempetru v Savinjski dolini je v polnem teku. Kot je znano, gradnja šole s sredstvi samoprispevka občanov, prva faza nove šole, ki bo obsegala učilnice, kabine in nekatere druge prostore, pa bo predvidoma veljala okoli 400 milijonov starih dinarjev.

Ker pa je bilo že od vsega pričetka določeno tako, da se bo šola gradila v dveh ločenih fazah, so si odgovorni dejavniki v kraju v kar najbolj možni meri prizadevali, da bi drugo fazo pričeli izvajati takoj, potem, ko bo prva faza končana. To bi seveda prineslo tudi nekatere prednosti in ne na koncu tudi pocenitve, saj bi se dela kontinuirano nadaljevala. Pred dnevi je bilo zaradi tega v Šempetru posebno posvetovanje članov sveta krajevne skupnosti in vodstev družbeno političnih organizacij, ki pa so mu prisostvovali tudi predstavniki občine in delovnih organizacij. Na sestanku so ugotovili, da bo za

drugo fazo, ki bo obsegala upravno poslopje ter telovadnico, potrebnih nadaljnjih 150 milijonov, ki pa jih bodo poskušali zagotoviti na najrazličnejše načine. Štirideset starih milijonov bodo poskušali prihraniti pri gradnji prve faze, nadaljnjih štirideset milijonov pa že imajo zagotovljenih, saj jim jih je s posebnim sklepom dodelila občinska skupščina. To je denar, ki je bil dobljen od prodaje prostorov nekdanje tekstilne tovarne v Šempetru. Manjkajočih 70 milijonov pa bodo poskušali zagotoviti s tem, da bodo prodali sedanje šolsko poslopje, dom TVD Partizana, preostala sredstva pa bodo poskušali zbrati s prispevki delovnih organizacij in občanov.

Kot vse kaže, bo v Šempetru takoj po zaključku prve, stekla tudi že gradnja druge faze nove osnovne šole, ki bo za ondotne ljudi prav gotovo izredno velika pridobitev.

B. STRMČNIK

OBRATNO GOSPODARSKO PODJETJE

fotolih CELJE

V ZALOGI IMAMO VSE VRSTE FOTOAPARATOV IN FOTOMATERIALA! OBISČITE NASO PRODAJALNO NA TOMŠIČEVEM TRGU 21!



SLABA SADNA LETINA

Ker je bila okolica Slovenskih konjic znana po dobrem sadju že vrsto let, je bilo letos nekoliko drugače. Sadja skorajda ni bilo, izjema je le Kmetijska zadruga, ki zato prodaja prvovrstno sadje zelo uspešno. Kupci iz vseh krajev Slovenije se oglašajo pri njih in sproti vse pokupijo, kar oberejo. Jabolka pro-

dajajo, najboljša po 4 dinarje, drugorazredna pa po dva in pol dinarja.

VELIKA UDELEŽBA KRVODAJALCEV

V konjski občini je bila udeležba v krvodajalski akciji zelo polnoštevila. Ker so bile zelo velike priprave, je bila tudi udeležba temu primerna. Za odvzem krvi v Slovenskih Konjicah se je javilo 474 ljudi, v Zrečah pa 183 dajalcev krvi v enem dnevu, v obeh krajih skupaj je bilo 657 dajalcev krvi.

V Vitanju in Ločah je bilo krvodajalcev 255, skupaj na celotnem območju konjske občine pa 922 občanov.

ljubljska banka

pravi naslov za denarne zadeve

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE